

Wintereditie 2000/2001
Jaorgang 10, nr. 1 en 2.
Oplage: 2300 stoks

't Herenhoentien

BESTE KIENDER!

Et is al weer even leden dat jim 't Herenhoentien van oons kregen. Dat komt omdat Saskia op et ogenblik niet meer an et kraantien mitwarken kan en Sietske een hiele poos ziek west het. Mar gelukkig is d'r dan now eindelijk weer een ni'j kraantien veur jim! In et eerste plak willen we jim vanzels nog een hiel goed ni'jjaor toeweensken. Maek d'r thuis en op schoele mar een hiel mooi en plezierig 2001 van!

In dit kraantien staot vanzels weer een ni'j aeventuur van Piepmoes. Et moesien beleeft weer es hiel wat, dat kan ik jim wel verklappen. Laot jim et verhaeltien mar gauw es een keertien veurlezen.

Omdat we midden in de wintertied zitten, hebben we een peer aorige spullegies veur jim bedocht. Op de achterkaante staot d'r iene en de drie inlegvellen bin mit mekeer ien groot winterspul. Twie van de vellen moej' an mekeer leggen op et plak door de pielkies naor mekeer toe wiezen. Ie meugen ze vanzels ok an mekaander plakken. Op ien van die vellen staot ok percies hoe as et spullegien speuld wodden moet. Op et dadde inlegvel staon alderhaande tekenings van 'dingen' die aj' bi'j et spullegien bruken moeten. Om ze bruken te kunnen, moej' ze vanzels eerst wel uutknippen. Ie meugen ze netuurlik eerst ok kleuren, mar dat hoeft niet per se. Wi'j hopen dat jim d'r een hieleboel plezier mit beleven zullen!

't Herenhoentien is veural bedoeld veur groep 1, 2, 3 en 4 van et basisonderwies in de Stellingwarven en verschient vier keer in et jaor. Et wodt bedocht, saemensteld en klaormaeht deur Sietske Bloemhoff, in opdracht van de Intergementelike Begeleidingsgroep Hiemkunde in Oost- en West-Stellingwarf.

PIEPMOES EN DE SNI'JPOPPE

(Een veurleesverhael van Sietske Bloemhoff)

Et is midden in de winter en et is roetkoold. Die naacht is d'r een protte sni'j valen. Mar as Piepmoes morgens uut et raem kikt, schient de zunne gelokkig. Zien kammeraod et roodbossien hangt al lekker an een vetbolle te smikkelen.

'Lao'k mar es even naor him toe gaon,' mompelt et moesien in himzels. 'Misschien kuwwe tegere wel wat ondernemen, vandaage. De hieltied mar in huus zitten woj' ok niet beter van.'

Piepmoes dot zien sjaal omme, de musse op en een peer dikke haansken an en stapt naor buten toe de sni'j in.

'Goeiemorgen, roodbossien,' zegt hi'j tegen et voegeltien, 'smaekt et een betien?'

'Moej' wel op rekenen,' antwoordt die mit de mond halfvol. 'Mar ik heb now eerst ok wel genoeg had en d'r bin vast nog wel meer voegelties die hier wat van eten willen. Wat bin ie aenlik van plan, Piepmoes?'

De moes vertelt dat hi'j d'r wel es evenpies op uut wil. Et het ja een peer daegen ommeraek koold west en et sni'jde an ien stok deur, dat hi'j was haost niet butendeure west.

'Zuwwe de kaante van et dörp es op gaon,' stelt hi'j et roodbossien veur. 'We moe'n dan wel bi'j de boerderi'je langes daor Klaos de Kaeter en Miep wonen. Mar och, die zullen mit dit koolde weer wel bi'j de verwaarming zitten, daenk ie ok niet?'

'Vast en zeker,' mient et voegeltien. 'Zit daor mar niet over in, die liggen wel in heur maanties te ronken. Lao'we dat mar doen, Piepmoes, want d'r bin misschien ok wel kiender die al mooie sni'jpoppen maekt hebben. Ik vien et altied prachtig om die te bekijken. Wat zo'k trouwens zéls graag een keertien iene maeken willen, mar ja, ik bin zo verhipte klein!'

Dan blijft Piepmoes inienend staon en krigt grote reenfels op et veurheufd. Hi'j kikt et roodbossien mit grote ogen an en begint dan te gniezen.

'Moej' es even naor mi'j luusteren, roodbossien, ik heb me toch inienend een mooi idee. Kom es hier, dan za'k et je even in et oor fluusteren, gieniene hoeft et te heuren.'

Piepmoes begint et roodbossien in et oor te fluusteren en proest et now en dan uut van et lachen. Ok et roodbossien het een protte wille, hi'j schuddeboekt d'r over.

'Doen we, Piepmoes,' vint et voegeltien, 'wat zullen die katten reer op 'e neuze kieken!'

Mit lopt Piepmoes zien kesteel in en komt even laeter weer naor buten. Mar wat eigenaorig, wat het hi'j daor now toch bi'j him? Vremd, heur. Piepmoes het nóg een waarme sjaal bi'j him. En nóg een musse. En nóg een peer dikke haansken. Zol Piepmoes die ok antrekken willen, zol et dan zó verschrikkelijk koold wezen? Dat hi'j twie mussen op hebben moet? En twie peer haansken an? En twie dikke sjalen omme?'

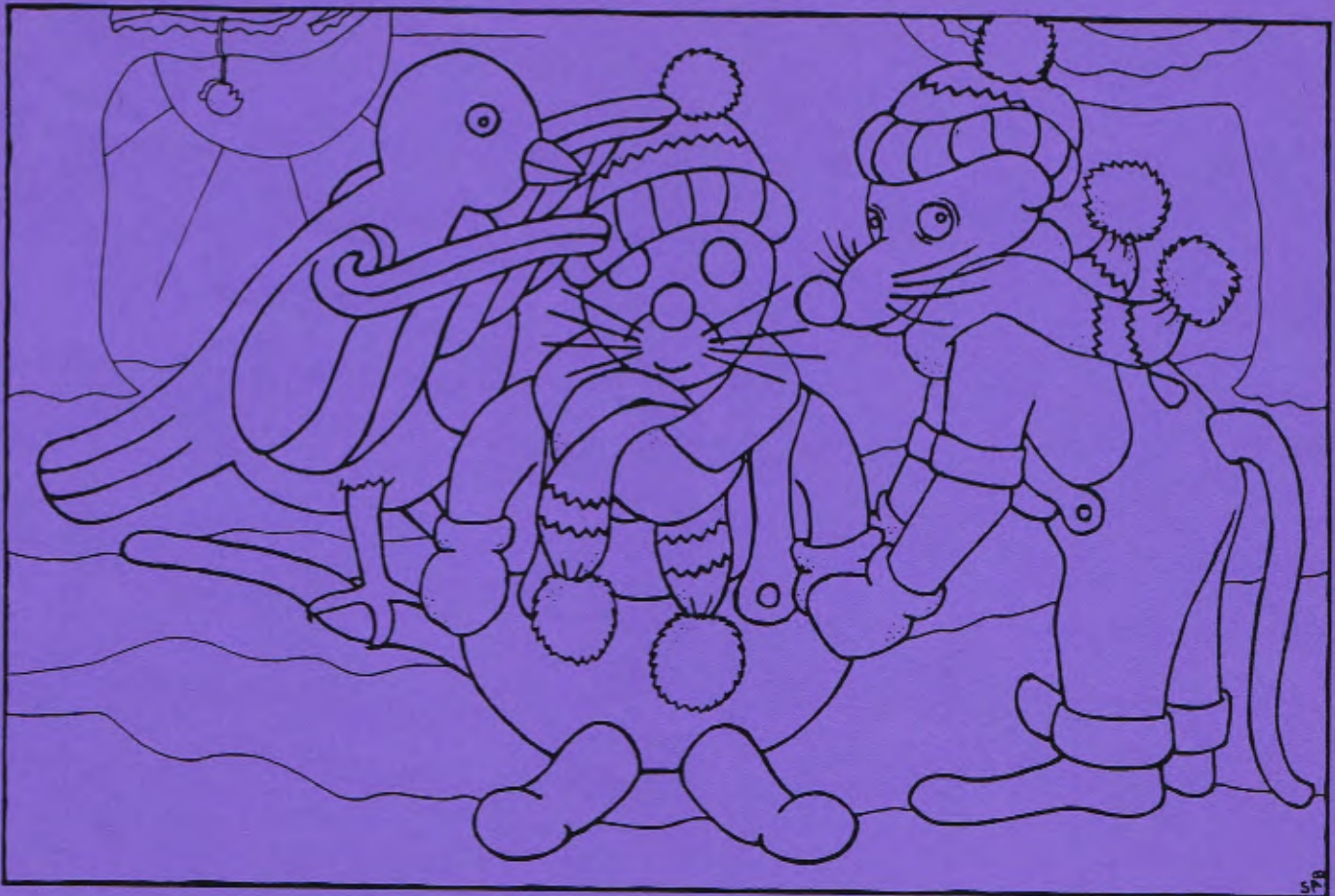
Nee, heur. Zo is et niet. Hi'j neemt ze gewoon mit. Mar nuver is et wel. Wat die beide toch van plan binnen...

As ze bi'j de boerderi'je binnen, blieden ze staon. Piepmoes kikt eerst es goed om him henne om te zien as de katten toevallig toch niet buten binnen. Et roodbossien vligt veur alle zekerhied een keertien om et huus henne. Ie weten ja mar nooit.

'De kust is veilig, Piepmoes,' sjilpt hi'j, 'we kun beginnen.'

Mitiën legt Piepmoes de sjaal, de musse en de haansken op een staepeltien. Dan gaot hi'j, tegere mit et roodbossien, een sni'jballe maeken. Ze rulen mit 'n beidend de sni'jballe deur de sni'j. De sni'jballe wodt de hieltied dikker. En dikker, en almar dikker. In et laest is de sni'jballe krek zo dikke as Piepmoes. Dan maeken ze nóg een sni'jballe. En die wodt ok dikker en dikker. Now en dan vuult Piepmoes himzels es an et heufd. En dan vuult hi'j mit de hanen hoe dikke de sni'jballe is.

'Zo zal et alles niet schelen, daenk ie ok niet?' vraagt hi'j an et roodbossien.

‘Et liekt goed, donkt mi’j,’ mient zien kammeraod. ‘Mar now moe’n we zien dawwe disse sni’jbal-
le op de ere kriegien, da’s nog een hiele klus.’

De beide dieren bin daor een hiel posien mit an et wark, mar dan is et bouwark klaor. Et is een
sni’jpoppe en van wat denne-appels en takkies maeken ze mooie ogies, een mond en een neuze. Dan
pakken ze de sjaal, de haansken en de musse en doen die de sni’jpoppe an.

‘Ie kun et verschil haost niet zien,’ lacht et roodbossien. ‘Oonze moes van sni’j liekt sprekend op
jow, Piepmoes. Alliend, ie bin lang zo wit niet om de snute as hi’j.’

Mit krackt d’r een deure. Et moesien en et voegeltien kroepen gauw vot. Krek op ’e tied! Want wie
kommen daor hiel veurzichtig an stappen? Ja, dat raoden jim netuurlik al! Klaos de Kaeter en Miep,
et vrundinnegien van Klaos. Bi’j elke stap schudden ze heur de sni’j van de poten. Zó koold vienen
ze die!

Inienend blieden ze beide toegelieke staon.

‘Zie ie wat ik zie?’ mauwkt Klaos tegen Miep.

Miep nikt van ja.

‘Now zal hi’j oons niet ontkommen, Klaos!’ mierkt Miep. ‘Moej’ es zien hoe bange as Piepmoes
veur oons is. Hi’j is d’r wit van om de snute! Now, Klaos, d’r op of. We eten him vot-en-daolik op
heur, want ik hebbe toch zoe’n honger!’

Toegelieke stoeven ze op et moesien of. En ja, ze hebben him dit keer in ienkeer te pakken. Ze eten
’m op, zo hadde as ze kunnen. Elk in vier grote happen! Hap, hap hap en háp...!

Mar oe hedenhitskes nog an toe. Wat maeken de katten inienend een vremde meneuvels en wat
gaon ze tekeer! Klaos hoolt zien poten op et lief en Miep slat mit de stat in de ronte.

‘Oe, wat koold!’ raost de kaeter. ‘Ik gao d’r an, ik gao dood! Mien boek bevröst me hielendal!’

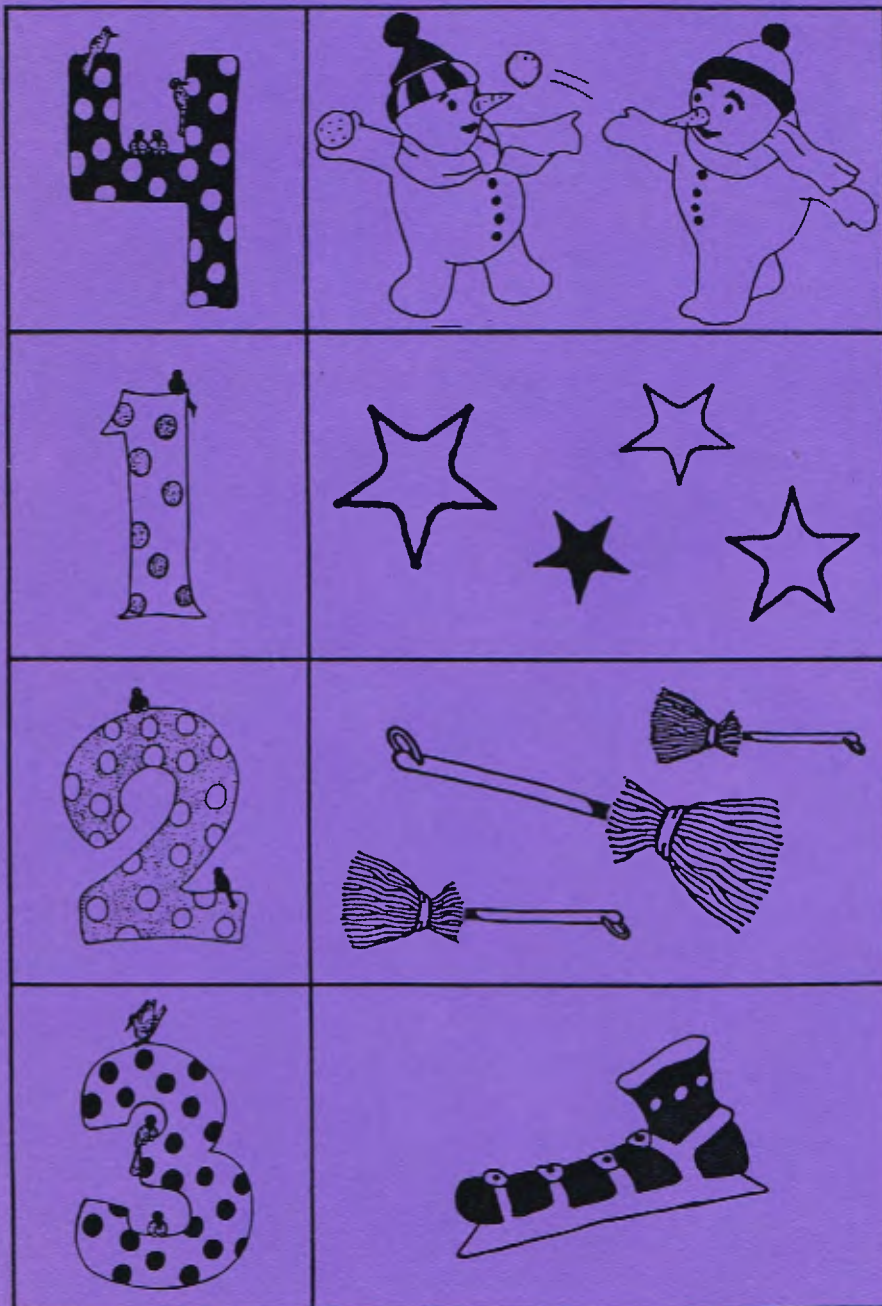
‘En mien boek is ok iene klont ies,’ jammert Miep. ‘Za’k jow es wat vertellen, Klaos? Dit was

Piepmoes hielendal niet. Die duivelse moes het oons veur et lappien hullen! Wi'j hebben een moes van sni'j opeten! Oe, die Piepmoes, die Piepmoes! A'k him ooit te pakken krieg...!'

De katten stoeven zo hadde ze kunnen et huus weer in. Gauw naor de verwaarming!

Woj' weten hoe et veerder gaon is? Now, dat za'k jim ok nog vertellen. Klaos en Miep hebben beidend een weke mit piene in de boek in heur maantien legen. Dat hadden ze now van heur gulzig-hied. En Piepmoes en et roodbossien? Die hebben die hiele weke, tegere mit nog meer kammerao-den, lekker buten in de sni'j speuld! Zonder dat ze last van Klaos de Kaeter en Miep hadden!

SPULLEGIEN

Spullegien

Veur et vakkien mit de sni'jpoppies staot et ciefer 4!

Mar klopt dat wel?

Nee, hen?

Tel de sni'jpoppies mar es, dan weej' mitien welk ciefer d'r wél veur staon moet.

En hoe zit et mit de steerns, de bessems en de schaetsen?

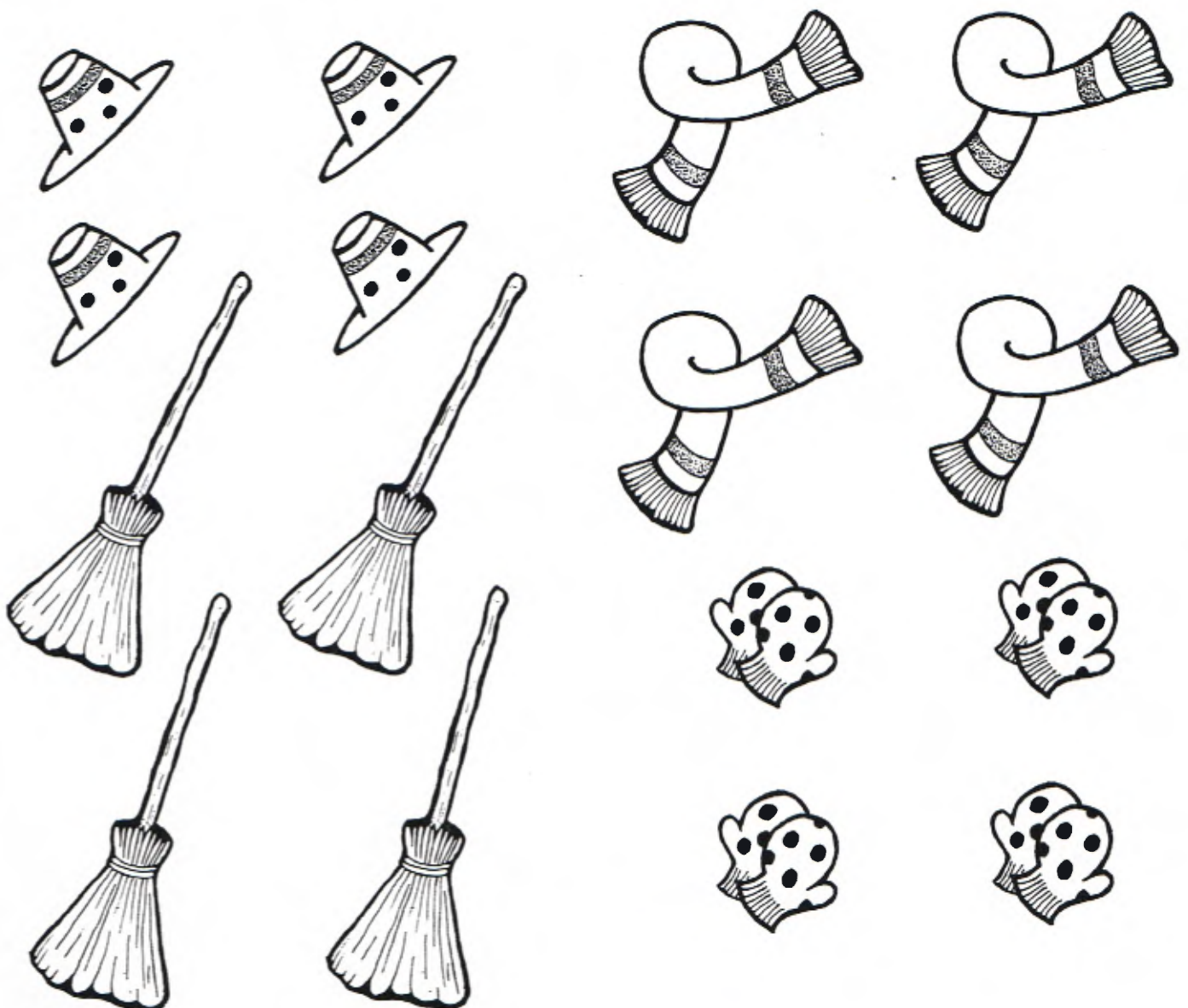
Winterspul

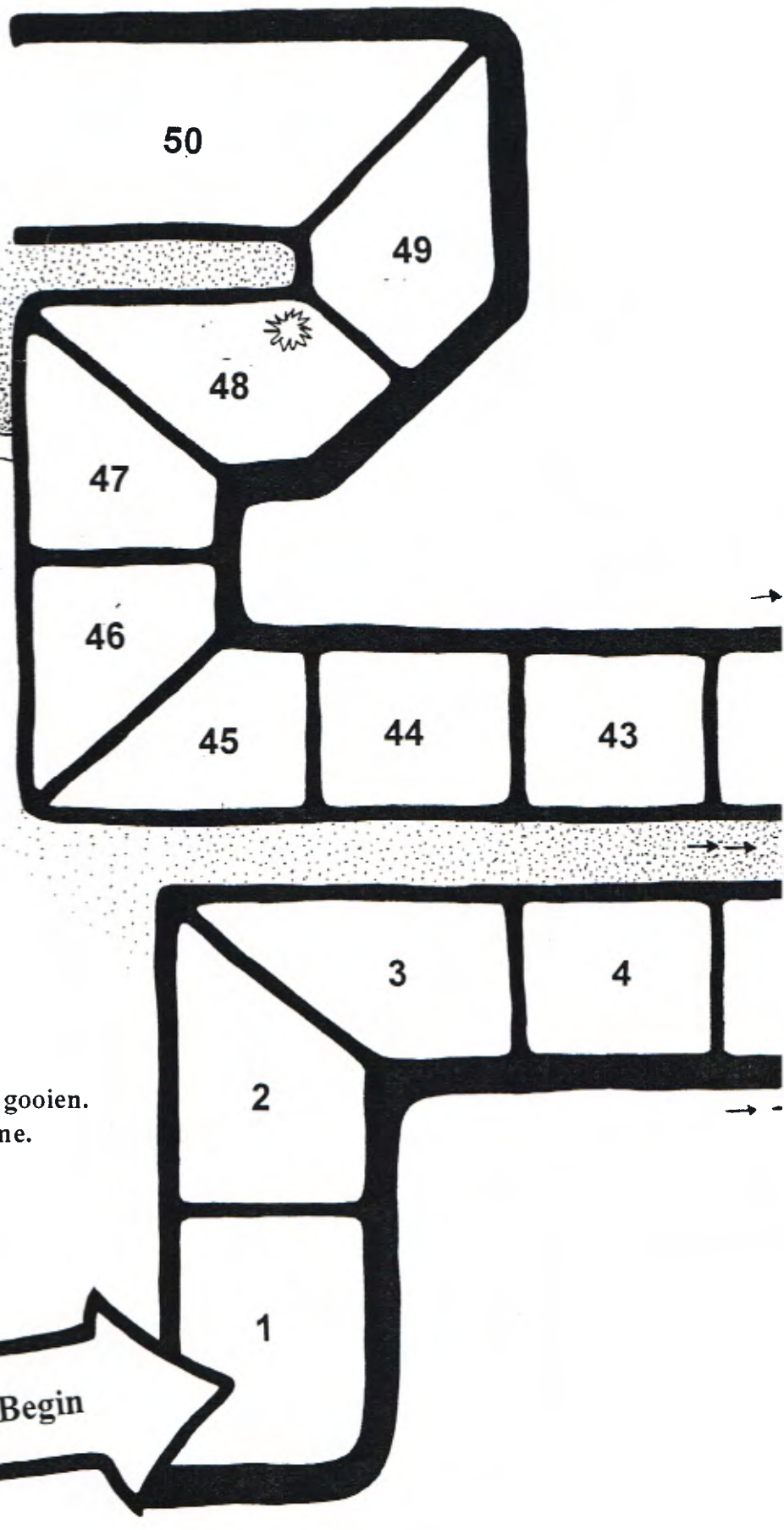
Op de twee ere inlegvellen staot een winterspul. Om dat spullegien speulen te kunnen, moej' die beide vellen an mekaander plakken, percies door waor de kleine pielkies naor mekeer toe wiezen. Veerder hej' nog een dobbelstien neudig!

Op et spullegien staot een sni'jpoppe. Mar die is wel wat kael, vienen jim ok niet? Hi'j moet nog een hoed op hebben, een sjaal omme, een peer haansken an en een bessem.

Ie kun et spullegien mit z'n tweejen, driejen of vierejen speulen. Hieronder zien jim vier hoeden, vier sjaals, vier peer haansken en vier bessems. Iedere speulder die mitdot, krigt een hoed, een sjaal, een peer haansken en een bessem. Ie moe'n perberen die zo gauw meugelik bi'j de sni'jpoppe te brengen. Mar, daenk d'r omme, ie meugen mar ien ding per keer naor de sni'jpoppe toe brengen. Dat betekent daj' bi'jglieks eerst de hoed doen, dan de sjaal, dan de haansken en as laeste de bessem. Mar ie meugen et ok krek eersomme doen.

Onderweg kan je nog van alles overkommen. In de vakkies mit een steerntien moej' wat doen. Wat dat is staot onder de sni'jpoppe op et spullegien zels. Degene die et eerste alles bi'j de sni'jpoppe brocht het, het et spullegien wunnen. Elke speulder kan, om verwarring te veurkommen, et beste eerst zien bessem, haansken, hoed en sjaal dezelde kleur geven. Dan weet iederiene ja percies van wie wat is! Wie d'r beginnen mag? Daor moe'n jim mar om dobbelen. En die et hoogste tal punten het, mag beginnen!

WINTERSPUL

- 7. Gao veerder naor 11.
- 13. Begin opni'j weer.
- 25. Iene beurt waachten.
- 34. Gooi nog een keer.
- 40. Gao pas veerder aj' 3 of 6 gooien.
- 48. Gao vier hokkies weeromme.

WINTERSPUL

